

Les previsions climatològiques

En aquests darrers anys, els homes del temps s'han convertit en veritables "Starlets TV" i augmenta, dia rere dia, la seva popularitat gràcies a una nova forma de comunicar les previsions. Humoristes que els imiten, intervencions en programes "prime time",... són l'evidència de la culminació de l'èxit d'un show basat en dissimular l'engany a base de difondre cultura popular.

Aquest fenomen mediàtic ha anat acompanyat d'una ingent inversió en recursos tècnics adreçats, en primera instància, a millorar les previsions meteorològiques. Malgrat aquest esforç inversor, les previsions continuen sent això: previsions, i les "starlets" continuen esdevenint "showmans"; no són mags, ni tenen el poder de l'endevinació, encara que compten amb una sofisticada tecnologia que els hi ajuda en els seus trucs. (No obstant això, cal reconèixer que als darrers temps han millorat molt en els seus pronòstics.)

Queixes sense resposta

Fins a la data, érem els empresaris turístics els que lideràvem les queixes pels repetits errors garrofals de les previsions i de la manera barroera com s'alertava a la població als espais on es pronosticava el temps a la TV pública catalana.

Sols a Catalunya, un país petit però variat, existeixen una gran varietat de microclimes, que el fa molt més ric i interessant per gaudir-lo, però difícil de preveure amb exactitud. Aquesta evidència va provocar que als darrers anys en molts caps de setmana s'hagi pronosticat mal temps de manera generalitzada i s'hagi aconsellat, des de la TV pública catalana, quedar-se a casa, malgrat que en moltes contrades de Catalunya es pogués gaudir d'unes bones condicions.

Si el panorama climatològic no estava el suficientment emboirat, ara ens trobem com que la darrera tendència és que els grups de l'oposició, tant de Madrid com de Catalunya, utilitzin les condicions meteorologies adverses com un eina més per erosionar al govern. Si no ho han previst els serveis meteorològics, per que no ho han fet i si ho han previst, per que no s'ha alertat a la població de manera correcta..., a la fi, sempre es troba l'excusa perfecta per atacar al govern i carregar-li les culpes, en aquest cas de l'adversitat meteorològica. Tenim exemples molt recents com la nevada a Madrid a començaments de gener i el vendaval a Catalunya de finals de gener – la situació caòtica, els atacs de tots contra tots frontals i per acabar d'adobar-lo unes declaracions i jocs de paraules de la Ministra de Foment en relació amb les previsions, que tampoc van ajudar a aclarir les coses gens ni mica-.

Més serietat i menys shows mediàtics

Per tot això, pensem que un país com el nostre, necessita i es mereix d'uns serveis de previsió meteorològics de primer ordre. Per tant, hauriem de disposar d'un institut com cal, amb els mitjans i els professionals adients i del qual poguéssim presumir a nivell internacional de la seva fiabilitat.

Les Televisions Públiques haurien de basar el seu èxit en l'eficàcia de les previsions i no en el show. Haurien d'ésser molt més curosos i eficients a l'hora de donar les seves informacions per tal d'evitar confondre a l'audiència. En els casos que els protocols de seguretat ho aconsellin haurien de participar els serveis de protecció civil per advertir a la població de possibles riscos, amb els consells associats a cada nivell de risc.

Un país com el nostre, on la seva economia depèn gairebé en un 15 % del turisme, hauria de ser més sensible a tot el clam del nostre sector des de fa anys, i no actuar al més estil torero.

Amb aquestes declaracions esperem que ningú caigui en l'error de pensar que l'únic que volem és omplir-nos les butxaques, encara que sigui a costa de que els nostres clients ho passin malament a la carretera. Res més lluny del que ens ocupa; justament el que volem és que els nostres clients tinguin la informació més precisa possible, per tal de prendre la millor decisió per gaudir del seu descans. Per això, hem estat exigint més serietat i rigor en la política de les previsions meteorològiques, especialment en la Televisió Pública Catalana.

Segurament també caldria repassar els protocols d'actuació de Protecció Civil, però tampoc cal passar-se, ja que si vivim en un estat d'alerta continu l'únic que s'aconsegurem és baixar la guàrdia quant realment fa falta (qui no es recorda del conte del pastor i el llop).

Cal prendre consciència com a ciutadans de les nostres responsabilitats

Per altra banda, els ciutadans també hem de ser conscients de les nostres limitacions i responsabilitats i abans de sortir de casa hem d'aplicar els nostres protocols amb les nostres fons d'informació, i prendre les nostres pròpies decisions. Si no ho hem fet o hem fallat, no cal que busquem culpables en terceres persones (govern, protecció civil, policia, etc.)

Tampoc hem d'exigir esforços ingents al govern per mantenir tot en funcionament en casos de incidències climatològiques adverses. Hem d'exigir la màxima coordinació dels diferents agents, que s'estableixin els protocols d'actuació de la forma més eficaç, que millorin els sistemes de previsió, però també hem de tenir paciència i entendre que per causes majors, està justificat deixar de tenir el nivell de benestar del qual gaudim habitualment. Segurament bona part de la crispació popular ve donada, no per la magnitud de la situació viscuda, si no per observar la descoordinació dels diferents agents actuant en aquests casos.

Ens hem d'adaptar a les conseqüències d'una climatologia canviant

Hem de ser conscients que la climatologia del nostre planeta està canviant i que una de les seves conseqüències més directes són les condicions extremes i els canvis radicals en la climatologia. Per aquesta raó, si les coses no tornen a canviar, ens haurem d'acostumar a viure amb aquestes adversitats climatològiques amb més freqüència que fins ara.

A pesar de l'avanç de les previsions, dels mitjans tècnics, de les assegurances, el risc " zero " no existeix, hem de ser capaços de crear entorns que s'hi aproximïn, que puguem restablir més ràpidament els serveis, i ens hem de preguntar que podem fer cadascun de nosaltres per col·laborar per què així sigui, i no esperar que sigui el govern i els serveis públics els que ho resolguin tot.